

Alles kan

Hoe kan jij het bovenmenselijke presteren?

Eric Mijnster

Het onmenselijke is menselijk. Dat bewees full-time blogger Eric Mijnster afgelopen zomer door la Route des Grandes Alpes in één rit af te leggen. La Route des Grandes Alpes is een 650 kilometer lange weg van het Meer van Genève naar de Middellandse Zee over 14 bergtoppen die Eric non-stop – zonder te slapen – in 35 uur en 40 minuten fietste. “Alles kan,” was het eerste wat hij na afloop glunderde.

Jk had geen reden om la Route des Grandes Alpes non-stop te fietsen. Geen reden om te sterven in het zadel. Want dat ik mezelf met deze missie fysiek en mentaal in extreme mate tegen zou komen, was me vooraf wel duidelijk. Toch kon ik het niet laten. Iets in mij schreeuwde ‘DIT IS HET!’ toen ik voor het eerst beelden van de route zag. Ik had nog nooit langer dan 12 uur in het zadel gezeten. Ik heb geen lijf dat gemaakt is om makkelijk bergen op te trappen. De monstertocht stond in hoogtemeters gelijk aan 16 keer Alpe d’Huez. Het jaar ervoor konden ze mij na zes keer al opvegen. Geen Nederlander ging me ooit voor. Eigenlijk waren er geen aanknopingspunten voor een goede afloop. Maar, hoe onverklaarbaar dat ook mag zijn, ik wilde het zó graag.

Die wilskracht nam ik mee tijdens mijn oneindige fietsrit. Mijn vader, vijf vrienden en drie documentairemakers volgden me op de voet. Zij waren er meerdere keren van overtuigd dat het afgelopen was. Met name op de Col du Galibier. Na 350 kilometer trap-

pen, bereikte ik de top van de achtste berg om half vier in de nacht. Het was -10°C en de snijdende wind blies onafgebroken tegen mijn bezwete lijf. Ik was onderkoeld. Ik ademde wel, maar mijn bewustzijn was verdwenen. Wat er toen gebeurde, weet niemand. Plots leek het alsof mijn lichaam vervangen was. Alsof mijn wilskracht mijn lichaam in een houdgreep had en het dwong om de kelders met onuitputtelijke energie te openen. Ik lachte, en rolde verder.

20 Uur later stond ik met mijn voeten in het zand met uitzicht op de Middellandse Zee. Sindsdien weet ik dat het onmenselijke menselijk is. Ik weet ook hoe ik het onmenselijke menselijk kan maken. Niet alleen op mijn fiets, maar overall. Niet alleen ik, maar iedereen. Met eigen verhalen, foto’s en video’s neem ik het publiek mee in mijn wereld, om ‘m vervolgens te projecteren op de doelstellingen van de zaal. Hoe kan jij het bovenmenselijke presteren? 🏆

ericmijnster@speakersacademy.nl